

Em yêu anh, phẩy !

Khi người ta yêu, sẽ có hai loại người: những người dám thổ lộ và những người không dám. Virgule là loại thứ hai.

Chỉ một chữ đôi khi thay đổi cả câu, và một câu có thể thay đổi cả một số phận. Nếu Virgule tên là Virgile, một nhà thơ cổ đại lớn nhất, thì có lẽ bây giờ anh vẫn cô đơn.

Cần phải tin vào quyền lực của những chữ cái a, b, c, d, e... Vâng, chỉ cần một chữ cái cũng có thể thay đổi cả một số phận. Bằng chứng ư? Chính là câu chuyện này...

Khi ông bà Point (trong tiếng Pháp có nghĩa là dấu chấm) có một cậu con trai và họ quyết định đặt cho cậu một cái tên vĩ đại. Sau khi lưỡng lự giữa Rambo, Charlemagne, Ramses và Catona, cuối cùng họ lại chọn Virgile bởi đó là tên một trong những nhà thơ cổ đại lớn nhất.

Chỉ có điều là ông Point đã quá xúc động khi ghi tên con vào sổ đăng kí, ông đánh vắn nhầm ra "V-I-R-G-U-L-E" và thế là Virgile trở thành Virgule (nghĩa là dấu phẩy).

Khi biết điều này, dù rằng rất giận nhưng vợ ông vẫn nhìn cậu con trai rồi cười:

- Nhìn con thật xinh xắn lại nhỏ bé. Virgule! Thế cũng tốt.

Và cái tên được giữ lại.

Cũng như cái tên của mình, Virgule trông khảng khiu và buồn cười. Ở trường, mỗi khi điểm danh, thầy giáo gọi:

- Point Virgule!

Và Virgule đứng bật dậy, như một dấu chấm than và đáp:

- Dạ, có mặt!

Sau đó, Virgule lớn lên và đem lòng yêu cô bạn hàng xóm của anh, Séraphine. Khi người ta yêu, sẽ có hai loại người: những người dám thổ lộ và những người không dám. Virgule là loại thứ hai. Và bất hạnh hơn nữa khi mỗi lần Séraphine xuất hiện là Virgule trở nên xanh lét, mồ hôi đầm đìa, bước trượt cầu thang.

Anh co rúm người lại đến nỗi trông anh như một dấu chấm, một dấu chấm nhỏ xíu... khi đó có thể gọi anh là Point Point. Và Séraphine chẳng bao giờ nhìn thấy anh.

Ấy vậy mà... chính chữ "u" đã làm mọi thứ trở nên thay đổi. Các bạn có biết như thế nào không?

Séraphine đem lòng yêu một chàng trai không yêu cô. Cô luôn cười nói, cố gắng bắt chuyện với anh ta, gọi điện cho anh ta, viết thư cho anh ta.... nhưng chẳng được gì cả. Thật đáng thương cho Séraphine.

Một ngày nọ, cô quyết định gửi bức điện thứ mười cho tình yêu của cô. Và chính hôm đó, Séraphine gặp Virgule ở bưu điện vì Virgule chính là nhân viên ở đó.

Khi Virgule thấy Séraphine đến gần, anh cảm thấy mình sắp ngất đi. Cô thì không nhìn anh:

- Tôi muốn gửi một bức điện- cô nói với một giọng buồn bã.
- Xin cô vui lòng đọc nội dung... Virgule cầm bút và lắp bắp nói.

Cô đọc với giọng run:

- Je t'aime - virgule - Je t'adore - virgule - Je voudrais tant que tu me dises que tu m'aimes aussi - point.

(Em yêu anh- "phẩy"- em thương anh- "phẩy"- em rất muốn anh cũng nói với em rằng anh cũng yêu em - "chấm").

Tuyệt vời làm sao khi nghe một câu như vậy và Virgule yêu cầu Séraphine nhắc lại. Cô đọc:

- Je t'aime- Je t'adore....
- Không, không!- Virgule nói - Hãy đọc lại đầy đủ cơ!

Séraphine làm theo:

- Je t'aime - virgule - Je t'adore - virgule...
- Lần nữa nhé cô... - Virgule rụt rè.

Mỗi lần nghe câu đó, đôi mắt anh lại sáng lên. Và đột nhiên, Séraphine nhận ra Virgule là một chàng trai thật đáng yêu với đôi mắt ấy và hàng mi dài... nụ cười của anh thì dịu dàng như mật ngọt. Như có một phép lạ, anh thì thầm với cô:

- Anh cũng yêu em, Séraphine.

Chỉ một chữ đôi khi thay đổi cả câu, và một câu có thể thay đổi cả một số phận. Nếu Virgule tên là Virgile, một nhà thơ cổ đại lớn nhất, thì có lẽ bây giờ anh vẫn cô đơn.